

[Tholstrup.]

slaget og heller ikke de kommunistiske og de socialdemokratiske ændringsforslag, men må afvise dem. Vi mener stadig, at den bedste priskontrol er fri konkurrence. At den fri konkurrence ikke så let kan udfolde sig, skyldes ikke købmændene, det skyldes lovgivningen, som på forskellig måde hindrer bl. a. ungdommen i at komme i gang med deres egen forretning; de høje afgifter betyder, at der skal bruges flere penge til at købe et varelager for. Men iøvrigt betragter vi denne diskussion og navnlig disse kraftige indlæg fra socialdemokratiets side som forargelig komedie, navnlig når man bruger havregrynene som udgangspunkt for et eksempel på prisforhøjelser. For mig at se bruger socialdemokratiet og det kommunistiske parti i særlig grad prisloven som agitation. Man foregøgler befolkningen, at myndighederne har mulighed for at begrænse avancerne, at begrænse priserne, og det er jo slet ikke rigtigt. Erfaringen har vist os, at der er kun een mulighed for at få priserne ned, nemlig fri konkurrence. Hver gang man har frigivet varer, er prisen gået ned. Det skete ikke med havregrynene, fordi man gav dem fri, samtidig med at kornprisen steg, og samtidig med at affaldet faldt i værdi, fordi der blev hø og halm nok til køer og heste, således at havreskallerne blev værdiløse, og hvis det nu var fabrikanter og handlende, der tjente sig fede på de havregryn, som ellers skulle bruges til næring for de små børn, ville det jo være at læse i priserne i de forskellige butikker og i forbrugernes egen indkøbsforening. Der ligger det sådan: købmændene i de forskellige dele af byen tager fra 91 til 95 øre for et halvt kilo Otagryn i pakker. Læg mærke til, ærede medlemmer, at Otagryn, som vi før fik at vide var en mærkevarer og som mærkevarer blev solgt til samme pris overalt, koster fra 91 til 95 øre. Der er altså ikke nogen fast pris. Brugsforeningerne sælger også Otagryn og tager 93 øre, altså lige midt imellem; de sælger dem altså ikke, som nogle gør, til 91 øre. Brugsforeningerne har deres eget mærke, som de sælger ved siden af Otagrynene. Det hedder Davregryn og sælges for 90 øre, altså 1 øre billigere end den billigste købmand sælger Otagryn. For kilopakker ligger priserne i brugsforenin-

gerne for Ota på 1 kr. 84 øre, og købmændene tager fra 1 kr. 80 øre til 1 kr. 88 øre. Davregryn koster 1 kr. 78 øre. Men ser vi på, hvad havregryn koster i løs vægt, viser det sig, at brugsforeningerne tager 1 kr. 42 øre pr. kg, medens købmændene tager fra 69 til 75 øre pr. halvkilo eller fra 1 kr. 38 øre til 1 kr. 50 øre pr. kg. Det viser sig igen, at hvis folk virkelig ønsker at spare noget på indkøb af gryn, kan de købe de samme gryn i løs vægt og spare 40—50 øre pr. kg., blot de gider gå hen og købe det dér, hvor det er billigst. Altså, man kan i dag købe havregryn 50 øre billigere i løs vægt end prisen for havregryn i pakker i de dyreste butikker. Man kan købe dem 42 øre billigere i brugsforeningerne, og man kan hos den billigste købmand købe dem 46 øre billigere end den pris, brugsforeningerne sælger Davregryn til. Med andre ord, der er alle muligheder for at købe billigere, hvis folk selv vil have ulejligheden med det. Der er derfor ingen som helst grund til at trække havregrynene frem som eksempel på prisstigning og urimelige priser, når forbrugernes egne foreninger sælger dem til højere priser end visse købmænd.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal for den afgivne betænkning og for den tilslutning, lovforslaget har fået. Jeg anbefaler, at man stemmer imod de ændringsforslag, som er stillet fra socialdemokratisk og kommunistisk side.

Ordføreren (Weikop): Jeg vil gerne — ikke som udvalgets ordfører — gøre nogle enkelte bemærkninger til det socialdemokratiske forslag og til begrundelsen for dette forslag. Begrundelsen for dets fremsættelse fremgår af udtalelsen i betænkningen, hvor man fra socialdemokratisk side siger; at prisdirektoratet har påvist, at der i indeværende år har været betydelige avancestigninger indenfor handelen med tekstilvarer og kød- og pålægsgvarer, og endvidere at fra 1950 til 1951 har selvstændige erhvervsdrivende udenfor landbrug og fiskeri haft en indtægtsfremgang på ikke mindre end 17 pct. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorledes den socialdemokratiske ordfører har kunnet fremsætte sådanne udtalelser, for når man læser, hvad der står i prisdirekto-